

tulisi pyrkiä koneiden herruuteen, hän sanoo, eikä antaa koneiden orjuuttaa itseämme. Tämä lause kuuluu ensikädessä työläisille, vaikka hän ei sitä ilmaise.

Kun katselemme hiilituotantoa, niin havaitsemme, että se on huonossa kunnossa. 30 prosenttia nykyään työttöminä olevista mainareista ei koskaan enää kaiva hiiltä. Puolet Illinoisin hiilikaivannoista, jotka nyt seisovat, pysyvät suljettuina epämääräisen ajan ja puolet niistä suljetuista eivät käy koskaan.

Työnantajat ja kauppakamari ovat hyljänneet nämä hiilenkaivajat ja jättäneet oman onnensa nojaan.

Lasiteollisuudessa on lisätty tuotantoa uusien koneiden avulla 42.3 prosenttia viimeisen kymmenen vuoden ajalla ja säästetty työnantajille tuotantokustannuksia 25.1 prosentista aina 97.3 pros. asti.

Sokerituotanto on kohonnut 4.9 pros. tehokkaamman tuotantomenetelmän avulla.

Kun otetaan koko Amerikan Yhdysvaltain teollisuustuotanto lukuun, on se kohonnut viimeisen neljän vuoden aikana 30 pros., sanoo Stewart.

Tässä olisi hiukan ajattelemista niille yhteiskunnan kovaosaisille, joille ei ole paikkaa tuotannossa. Ja enempi tässä olisi ajattelemista niille vilkkaille työnorjille, joiden työntuottavaisuus uhkaa koko maailman hukuttaa hyödyllisillä tarpeilla. Hillitön työkiikho yhtäällä pai-

naa toivottomaan työttömyyteen toisaalla. Molemmat johtavat ennenaikaiseen hautaan. Kapitalistit ilosta hykertelevät käsiänsä ja kiittelevät aikaa hyväksi. Kyllä he käsittävät min-kälaisia tomppeleita me työläiset sentään vielä olemme. Suuri enemmistö meistä ei ajattele millään tavalla. Yksi osa ajattelee, että me sentään olemme aika mestareita (ammattiuonistit). Yksi osa leikkii politiikalla, luottaen hyviin miehiin ja työväenlakeihin. Ja yksi pieni osa koko suuresta työnarmeijasta on vasta saanut silmänsä auki. He sanovat: Työväenluokalla ei ole mitään yhteistä. Mitään rauhaa ei voi olla näiden kahden luokan välillä j. n. e. He sanovat hirvittävän totuuden, joka täytännönpantuna saattaisi syntymään kokonaan uuden järjestelmän. Silloin ei tarvitsisi seisoa tehtaan portilla eikä leipälinjassa. Vain teollisuuskittain yhteen suureen unioniin järjestymällä koko työväenluokkana voidaan yhteiskunnalliset vääryydet ja epäkohdat poistaa.

Onko I. W. W:n ohjelma harhakuva? Eikö nykyinen tilanne raakamaisen selvästi osoita sinulle sen olevan totta. Te miljoonat, jotka nyt kävelette joutilaina, vilussa ja nälässä, ette koskaan tule saamaan työtä tämän järjestelmän valtaherroilta! Sotaa tai hirttonuoraako vartoilemme, vai järjestymmekö luokkamme unioniin ja sitä tietä hankimme itsellemme ja luokallemme oikeat elinsuhteet, jota voisimme sanoa hyväksi ajaksi.

Omituisia Lakkotaisteluita

ESIMERKKI on parempi kuin parhainkaan neuvo. Sen vuoksi kerrottakoon miten i. w. w.-läiset ovat muutamissa tavallisissa vaikeuksissa menetelleet epätavallisella tavalla.

General Electric yhtiön laitoksella Schenectadyssa, N. Y., v. 1905 alkoi lakko "työmaalakon" muodossa siten, että työläiset jäivät työpaikkoihinsa ja käänsivät sähköjohdon pois. Tarkoituksena oli estää työnhaluiset työskentelemästä.

Pressed Steel Car Co. vaunupajassa McKees Rocks, Pa., v. 1909 oli työssä paljon venäläisiä

vallankumouspakolaisia, jotka 1905 vallankumouksen jälkeen joutuivat paknemaan tähän maahan. A. F. of L. sihteeri Morrisonia oli pyydetty heitä järjestämään, mutta hänen käsityksensä mukaan he olivat ainoastaan tietämättömiä ulkomaalaisia, joita on mahdoton järjestää. Sen jälkeen he kirjoittivat I. W. W:n päämajaan pyytäen organisoeraajaa järjestämään lakon alkamista. Heistä muodostettiin n. k. "tuntematon komitea", joka ilmoitti valtion poliisikunnalle, että "jokaisesta iakkolaisesta, jonka poliisit murhaavat, tullaan ottamaan yhden poliisin henki". Tällä

oli se vaikutus, että kasakat, jotka olivat esiintyneet erittäin julmasti kaikissa edellisissä lakkoissa, olivat nyt sangen maltillisia. Lakko voitettiin.

Lawrenceen kutomotyöläisten lakon aikana 1912, kiellettiin lakkolaiset seisahtumasta ollessaan lakkovahtilinjalla. Lakkolaiset järjestivät koko tehdasalueen ympärille ulottuvan lakkovahtirenkaan, joten heidän kulkueensa oli aina liikkeessä eikä koskaan tullut mitään väliapaikkaa. Tämän kautta lakkovahtiminen oli vieläkin täydellisempää.

Samana vuonna Lythe Lumber Co. sahalaitokselle Hoquimissa, Wash. lakkouduttiin korkeamman palkan puolesta. Sahalaitoksen ympärille oli rakennettu korkea aita, jonka päällä vielä oli useampikertainen piikkilanka-aita. Porttikäytävät olivat myöskin hyvin huolellisesti vartioidut, joten lakkovahtiminen näytti olevan mahdotonta. Lakkolaiset rakensivat itselleen käytävän, jota myöten he menivät aidan ylitse ja ryntäsivät suurella joukolla puhalluttamaan pilliä saaden työläiset mukaansa joiden kanssa he menivät portista ulos ilman, että heitä olisi voitu tuntea toisista työläisistä crilleen. Lakkolaisten vaatimuksiin myönnyttiin.

Seuraavana vuonna terästyöläiset Granite Cityssä, Ill. vaativat lisää palkkaa. He olivat perin heikosti järjestyneitä, mutta siitä huolimatta heidän lakkoutumismenetelmässään oli jotain ennen tuntematonta. He menivät tehtaan portille aamulla kello seitsemän, mutta eivät alkaneet työhön. Siinä he seisovat kello yhdeksään asti ja huutelivat kahta dollaria päivälle. Vartijoita kutsuttiin paikalle, mutta yhdeksän aikana työläiset menivät rauhallisesti työhön. Toisena ja kolmantena päivänä uusiutui sama näytelmä. Pyssyhurtta ja rikkureita tuotiin paikalle, mutta kaikki oli taas hiljaista viikon ajan, jonka jälkeen rikkurit ja pyssyhurtat vietiin pois. Mutta taas työläiset jäivät ulkopuolelle huutelemaan kahden dollarin päiväpalkkaa aivan samoin kuin ennenkin. — Seuraavana aamuna heille ilmoitettiin, että he saavat vaatimansa kahden dollarin päiväpalkan.

Solvay Process Co. työläiset Detroitissa lakkoutuivat v. 1916 ja koska he olivat järjestyttömiä, niin he pyysivät I. W. W:tä avukseen. Sen sijaan että I. W. W. olisi mennyt heitä erityisemmin auttamaan, se ainoastaan näytti miten he voivat auttaa itse itseään. Liikkeenjohtaja yritti viekotella miehiä työhön sanomalla että hän ei voi nyt heti tehdä mitään, mutta jos miehet menevät työhön, niin hän on halukas tekemään kaikkensa heidän hyväkseen. Hän selitti, että hän ei ole oikeutettu ylentämään heidän palkkaansa neuvottelematta New Yorkissa olevan johtokunnan kanssa. Koska i. w. w.-läisten taholta varoitettiin lakkolaisia, että ei jättää asiaansa komitean käsiin, niin he järjestivät, että liikkeenjohtajan on tultava lakkolaisten kokoukseen ja selostaa esityksensä kaikille lakkolaisille yhdessä. Liikkeenjohtajalla oli sama vanha juttu, jonka he aina tällaisessa tilaisuudessa esittävät. I. W. W:n järjestäjä sanoi johtajalle, että hänen esityksensä on muuten hyvä paitsi, että he odottavat siksi kun johtaja käy New Yorkissa neuvottelemassa. Telefoni-keskustelun kautta liikkeenjohtaja sai valtuudet nostaa työläisten palkkaa sekä myöntömyksen muihinkin vaatimuksiin. — Tätä voidaan sanoa suoraksi toiminnaksi.

Metsätyöläiset taistelivat pitkän lakkotaitelun v. 1917, joten nälkä uhkasi lopettaa lakon työläisten häviöllä. He menivät työhön, mutta kahdeksan tunnin kuluttua he puhalluttivat pilliä ja lähtivät pois. Jos heidät pantiin työstä pois, niin seuraava joukko teki samoin. Täten he täyttivät tyhjän vatsansa ja samalla olivat lakossa. Heidän vaatimuksenaan oli kahdeksan tunnin päivä, paremmat olosuhteet ja parempi ruoka. Näitä vaatimuksiaan he painostivat työskentelemällä hitaasti tai olemalla ainoastaan muutaman päivän työssä, jolloin kaikki miehet lähtivät pois, jättäen kämpän tyhjäksi. Seuraavat miehet tekivät samoin, vaikeuttaen ja hidastuttaen työn joutumista. He lopulta saivat mitä olivat vaatineetkin.

Työnantajalla on omat suunnitelmaansa mutta I. W. W.-llä on omat keinonsa.

F. W. Thompson.